

Ryssland efter valet

[Vi har här samlat två artiklar som diskuterar utvecklingen efter det senaste valet i Ryssland. Inledningsvis också en artikel om en omgruppering som skett inom den ryska vänstern. Artiklarna är hämtade från www.internationalviewpoint.org.]

Duncan Chapel: Ryska socialister omgrupperar för att fördjupa kampen för ett nytt vänsterparti

Den kongress som den socialistiska rörelsen *Framåt* (Vperjod) höll 2011 (deras sjätte) har röstat för att gå samman med två andra socialistiska organisationer för att bilda *Ryska socialistiska rörelsen* (RSD). Kongressen var anmärkningsvärd eftersom diskussionen har förts parallellt med förberedelserna för den kongress som *Socialistiskt motstånd* (Sotsialistitjeskoje Soprotivlenje) höll samtidigt.¹ Under många debatter och diskussioner talade medlemmarna om att befästa och ena vänsterkrafterna i Ryssland och behovet att utveckla ett fullfjädrat politiskt program inom vänstern. Dessa frågor tog upp större delen av kongressen.

*Framåt*s kongress beslutade sig för att upplösa organisationen och förena sig med *Socialistiskt motstånd*. Grundningskongressen för den nya organisationen – som tog namnet *Ryska socialistiska rörelsen* – ägde rum påföljande dag. Ett nytt nätverk av RSD-aktivister kommer att samla medlemmarna i Fjärde internationalen, och kommer att bli officiell sektion för den revolutionära organisation i Ryssland. *Framåt* hade sedan februari 2010 haft status som Fjärde internationalens ryska sektion. Kongressen röstade för att stöda de projekt som skisserades i den nybildade organisationens utkast till stadgar. Dessutom stödde kongressen förslaget till ”vägkarta” för samverkan inom vänstern och dess inriktning att bygga ett brett antikapitalistiskt vänsterparti tillsammans med företrädare för andra ryska vänsterorganisationer och sociala rörelser.

Man enades om att den förenade organisationens centrala råd ska innehålla åtta medlemmar från *Framåt* och *Socialistiskt motstånd*. Dessutom kom man överens om att i det centrala rådet ta med en representant från *Vänsterfronten* med rådgivande funktion. Dessutom ska *Vänsterfronten* ta med en representant från den förenade organisationen med rådgivande funktion i sin exekutivkommitté. Detta utbyte av ambassadörer i de styrande organen för två viktiga framtida aktörer kommer att visa på en bred allians, och att avsikterna att enas är seriösa. Den nya organisationen kommer också att driva ett förlagscentrum (IC). IC:s uppgift är bland annat att ge ut en tidning, liksom böcker och broschyrer som uttrycker organisationens ståndpunkter, sköta dess webbplats, skapa symboler och tillbehör och ha hand om andra delar av förlagsverksamheten. På samma dag som *Framåt*s konferens diskuterade *Socialistiskt motstånd*s konferens samma frågor och antog liknande beslut.

(Duncan Chapel är medlem i Socialist Resistance, Fjärde internationalens brittiska sektion.)

”Låt gatorna tala!”

[Uttalande från Ryska socialistiska rörelsen om situationen efter det senaste valet. Publicerat 6 december 2011.]

Den tråkigaste valkampanjen under de senaste 20 åren har slutat med ett förkrossande moraliskt nederlag för etablissemangen. Det kvittar om Förenade Ryssland [Putins parti – öa] får total majoritet i Duman eller om de tvingas dela den med Rysslands liberaldemokratiska parti eller Rättvisa Ryssland. Det väsentliga är att det ryska folket, trots allt åberopande av stabilitet och alla skickliga intriger och valfusk, ljudligt har förkunnat sin rätt till förändring. Valen har på ett kraftfullt sätt visat

¹ *Socialistiskt motstånd* var fram till 2008 rysk sektion i Kommittén för en arbetarinternational (CWI), då de bröt efter motsättningar med CWI om kriget i Sydossetien. Även *Framåt* är en utbrytning ur CWI 2005.

avsaknaden på tilltro till hela det politiska system som förkroppsligas i ”tjuvarnas och bedragarnas parti”. Mitt under den kvävande atmosfären av stagnation och hopplöshet går det att ana något nytt i luften. Är det en snabbt övergående töperiod? En arabisk vår? En februarirevolution?

Från och med nu ställs vi inför en gammal regim som är impopulär och utan legitimitet i ögonen på samhällets aktiva delar, en regim som oundvikligen kommer att försöka styra på det gamla sättet även när det blir alltmer problematiskt. Å andra sidan ser vi enorma folkmassor som hatar tjuvarnas och bedragarnas parti. Dessutom har dessa människor den 4 december offentligt förödmjukat regimen, bara för att återigen luras på ett grymt sätt. Slutligen har vi en fullständigt bedräglig och kraftlös opposition ”inom systemet”, som folk röstade på enligt principen ”vem som helst utom de andra”, och vars valframgångar var dåliga nyheter för dem själva. Som en del av etablissemanget kommer systempartierna utan tvekan att försöka bilda block och koalitioner med Förenade Ryssland. Den enda frågan är om de kommer att kunna sätta ett pris på det. Sergej Neverov, sekreterare för Förenade Rysslands allmänna presidium, upprepade vad Dmitrij Medvedev tidigare sagt, och sa att partiet räknar med att bilda en strategisk allians med Liberaldemokratiska partiet och Rättvisa Ryssland. ”Detta kommer att bli... ett parlament där det förs seriösa diskussioner”, sa han. ”Oppositionen är inte fiender. Oppositionen är personer med en alternativ uppfattning, en annan uppfattning. Och om denna uppfattning sammanfaller [med vår] i speciella frågor så är de välkomna! Vi är beredda att samarbeta”, sa Andrej Vorobjov, ordförande för Förenade Rysslands centrala exekutivkommitté. Han bredde ut sina liberala armar ännu medan polisen misshandlade demonstranter som protesterade mot valfusket på gatorna i Moskva och Petersburg.

”Politik är kompromissandets konst, en konst som gör det möjligt att hitta balansen mellan olika politiska grupper”, förkunnade Rättvisa Rysslands ordförande Nikolaj Levitjev diplomatiskt några timmar efter valet. ”Vladimir Putin har talat om behovet att övervinna de sociala orättvisorna. Vi håller med om detta, men allt beror på vilken väg man föreslår. Om denna väg inte passar oss så kommer det inte att bli någon koalition.” Följaktligen söker ledaren för ”tjuvarnas och bedragarnas parti” nå samma goda mål som Rättvisa Ryssland, det är bara vägen dit som är lite olika. Nåja, vi får se vad som händer framöver.

Igor Lebedev, Liberaldemokratiska partiets ledare i Duman, är ännu mer rättfram, och inleder oreserverade förhandlingar utan några ideologiska utsmyckningar. ”Vi är redo för samtal och en förnuftig dialog, men bara som jämlika deltagare, inte som underhuggare.”

Med en sådan ”opposition” är det uppenbart att det arbetande folket inte kan förvänta sig några progressiva förändringar av sina liv. Det har aldrig funnits och kommer aldrig att finnas något annat än förräderier i dessa partiers liv, inklusive Ryska federationens kommunistparti. Den handfull fackföreningsmedlemmar och sociala aktivister som har tagit sig in i Duman och de regionala parlamenten på kommunisternas och Rättvisa Rysslands listor kommer inte att kunna påverka deras grundläggande politik. Det bästa de kan göra är att ge så mycket stöd de kan till utomparlamentariska rörelser som personer som Oleg Sjein, Oleg Smolin och flera andra har gjort tidigare i Duman. Så länge de verkliga fackföreningarna och de medborgerliga rörelserna är så svaga och trycket från de förtryckande säkerhetsstyrkorna kommer att öka, är detta viktigt om än sekundärt.

Nu måste gatorna bli scenen för den politiska kampen. Antingen kommer Ryssland att inta sin plats i den världsomspännande antikapitalistiska rörelsen, eller så kommer landet återigen att sjunka ner i apati och stagnation. Rösten på ”vem som helst utom de andra” bör ersättas av kamp för klart uppfattade samhälleliga intressen. De gamla korrumpade partierna måste ersättas av nya, självständiga politiska krafter. Om vänstern vill bli en sådan kraft måste den bli ett handlingsparti. Vi måste modigt bemöta den nationalistiska populismen som hämtar politiska poänger på invandringsfientlig retorik med den enkla, klara tanken på kamp mot borgarklassen och den från denna klass oskiljbara parasitära byråkratin, mot de rika skitstövlar som har tagit befälet över den avskyvärda fars som kallas rysk politik!

Den Ryska socialistiska rörelsens appell är: ”Alla ut på gatorna! Ryssland åt det arbetande folket!”

Detta borde vara era krav:

- Upphäv resultatet från bluffvalen!
- Slut på förtrycket: polisen och armén på folkets sida!
- Presidenten och regeringen måste avgå!
- Inga koalitioner eller överenskommelser mellan oppositionspartierna och Förenade Ryssland!
- Fria val som omfattar alla partier och sociala rörelser!
- Demonstrations- och mötesfrihet och rätt att strejka!
- Gratis utbildning och sjukvård: avskaffa Förbunds lag 83 och andra antisociala lagar!
- Nationalisering av banker, olje- och gasresurser!
- Progressiv skatt: låt de rika betala för krisen!
- Priskontroll på konsumtionsvaror!
- Arbetarkontroll på arbetsplatserna: arbetardeltagande i ledningen och utdelning av vinsterna!
- Revolution – Demokrati – Socialism!

Ilja Boudraïtskis: 10 december, en ny sida i Rysslands historia²

Lördagen 10 december var verkligen en historisk dag för det ryska samhället. Enligt olika uppskattningar samlade mötet som hölls i Moskva mellan 50.000 och 80.000 personer. Det var den största gatuaktionen sedan början av 1990-talet. Samma dag samlade liknande aktioner tusentals människor i alla stora städer i Ryssland. Rörelsen nådde till och med Västeuropa, där den ryska diasporan organiserade demonstrationer framför ambassaderna.

För bara en vecka sedan kunde inte regimen föreställa sig att den skulle ställas inför svåra problem. Valkampanjen till Statsduman (parlamentet) genomfördes i enlighet med regler som är välbekanta för alla, den ”vägledda demokratins” regler, en auktoritär politisk modell som grundlades av president Jeltsin 1993, då den nuvarande konstitutionen antogs. Man skulle kunna tro att Vladimir Putin och hans medhjälpare under det senaste årtiondet hade lyckats förvandla politiken till ett tröttsamt spektakel som nästan hela befolkningen kände sig fullständigt främmande inför. Knappt sju icke erkända partier kämpade om en plats i parlamentet, men det var givet på förhand att den största delen av kakan skulle gå till Förenade Ryssland (Putins parti). Detta parti har monopol både över statsapparaten och landets största kapitalistiska företag. För att garantera segern för detta byråkratiska monster, vars popularitet befinner sig i fritt fall, mobiliserades tusentals (ja, miljontals!) statstjänstemän. Varenda tänkbar metod för att manipulera omröstningen och valkommissionens arbete utnyttjades.

Det ökande missnöjet med regimen uttrycktes i massiva röstetal för partier som ansågs ha en kritisk inställning till Förenade Ryssland. Miljontals väljare tillämpade principen att rösta ”på vilket parti som helst, men inte på Förenade Ryssland”. De röstade alltså på kommunistpartiet och centervänsterpartiet Rättvisa Ryssland. När valresultatet tillkännagavs på morgonen den 5 december blev landet rasande: Förenade Ryssland sades ha vunnit med 50% av rösterna medan dess verkliga popularitet minskade kraftigt, och inom befolkningen är detta parti känt som ”tjuvarnas och bedragarnas

² Ilja Boudraïtskis är en av ledarna för *Vperjod*.

parti”. De rapporter som publicerades av oppositionens observatörer avslöjade att nästan en fjärdedel av röstsedlarna hade manipulerats till förmån för det styrande partiet!

Ryssarna har en känsla av att ha blivit personligen förolämpade och förlöjligade, och detta ovanpå den ekonomiska krisens allt tydligare konsekvenser, med iögonfallande fattigdom och privatisering av den sociala sektorn. Den 5 december kom mer än 7.000 personer till ett möte i Moskva som hade sammankallats av politiska grupper som krävde demokratisering. Kraven på ”Rättvisa val!” lämnade snabbt plats för parollen ”Putin – avgå!”, och mot slutet av mötet ägde det rum våldsamma sammandrabbningar mellan polisen och deltagarna. Inom några dagar spred sig och ökade konflikten, och ungdomar som organiserats via sociala nätverk försökte genomföra otillåtna aktioner i stadens centrum. De följdes noggrant och skingrades våldsamt av polisen.

På fredagen arresterades nästan 1.000 personer under sådana aktioner i Moskva och St Petersburg. På lördagen den 10 december nådde missnöjet sin höjdpunkt. Det som hände denna dag kan redan betraktas som en brytpunkt i det moderna Rysslands historia. För första gången sedan 1990-talet var miljontals människor indragna i levande politiska aktioner som ägde rum på gatan. Vi kan redan se att det pågår en kamp mellan tre olika krafter idéer och alternativ för denna politiska aktivitet: demokrater, kämpar från den radikala vänstern och nationalisterna. Bakgrunden till idékampen är en uppgift som alla har gjort till sin: att störta Putins system och återupprätta grundläggande politiska friheter.

Framtidsutsikterna för denna nyfödda rörelse är tveksam. Men hursomhelst är ingenting som det var förut. Vi går in i en ny historisk period där den antikapitalistiska vänstern har en större roll att spela än tidigare.

(Översättning från engelska, Göran Källqvist.)